

# Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 30. 11. 1956, sp. zn. 1 Tz 336/56

**Číslo:** 16/1957

**Právní věta:**

Podle vyšší trestní sazby je pachatel trestný za pokus též tehdy, jestliže měl v úmyslu způsobit těžší následek podmiňující použití vyšší trestní sazby, avšak tento těžší následek nenastal.

**Soud:** Nejvyšší soud

**Datum rozhodnutí:** 30.11.1956

**Spisová značka:** 1 Tz 336/56

**Číslo rozhodnutí:** 16

**Číslo sešitu:** 2

**Typ rozhodnutí:** Rozhodnutí

**Hesla:** Následek, Nedokonaný trestný čin, Okolnost podmiňující použití vyšší trestní sazby, Pokus, Úmysl

**Předpisy:**

**Druh:** Rozhodnutí ve věcech trestních

**Sbírkový text rozhodnutí:**

*Obviněný byl stíhán žalobou okresního prokurátora pro trestný čin zkrácení a ohrožení daně podle § 148 odst. 1, 2 písm. d) tr. zák. za to, že jednak podal za sebe nesprávné přiznání k dani z příjmu obyvatelstva za roku 1954, jednak vypracoval nesprávné podklady pro daňové přiznání z příjmu obyvatelstva za týž rok za svou matku, což mělo podle tvrzení žaloby za následek, že byla u obou poplatníků vyměřena nižší daň z příjmu obyvatelstva za rok 195 často 84.753 Kčs, čímž obviněný úmyslně ve značném rozsahu zkrátil daň, při čemž měl čin za následek značnou škodu.*

*Lidový soud ve Slaném na základě čl. VI č. 1 rozhodnutí presidenta republiky z 9. května 1955 o amnestii zastavil trestní stíhání obviněného. Toto usnesení, jež nabylo právní moci, lidový soud odůvodnil tím, že nakonec nebyla vyměřena nižší daň, nýbrž na základě vytýkacího řízení byl vydán daňový výměr, jímž byla stanovena pro obviněného daň ve výši 45.850 Kčs, pro jeho matku ve výši 57.820 Kčs a jímž tedy nebyla daň vyměřena v nijak zkrácené výši. Vyměřená daň byla poplatníky také řádně zaplacená. Obviněný tedy nesprávným daňovým přiznáním, po případě nesprávně vypracovanými podklady pro daňové přiznání týkající se jeho matky trestný čin podle § 148 odst. 1, 2 písm. d) tr. zák. nedokončil. U obviněného mohlo proto jít jen o pokus trestného činu zkrácení a ohrožení daně podle § 5 odst. 1, § 148 odst. 1 tr. zák., jenž neměl za následek značnou škodu.*

*Nejvyšší soud ke stížnosti pro porušení zákona podané generálním prokurátorem zrušil usnesení lidového soudu a tomuto soudu uložil, aby věc znovu projednal a rozhodl.*

## **Odůvodnění:**

Generální prokurátor ve stížnosti pro porušení zákona uvádí, že je nesprávný názor lidové soudu, že se pachatel nemůže dopustit pokusu trestného činu též vzhledem k okolnosti podmiňující použití vyšší trestní sazby.

Stížnost pro porušení zákona je důvodná.

Lidový soud má za to, že se nelze dopustit pokusu ohledně okolností podmiňujících použití vyšší trestní sazby, v konkrétním případě vzhledem k těžšímu následku „značná škoda“ uvedenému v § 148 odst. 2 písm. d) tr. zák.

Tento těžší následek je nutno pokládat za součást výsledku uvedeného v zákoně, jímž se podle § 75 odst. 3 tr. zák. rozumí souhrn znaků trestného činu, které jsou uvedeny ve zvláštní části, s výjimkou zavinění. Těžší následek „značná škoda“, který je uveden ve zvláštní části trestního zákona u některých trestných činů, je proto nutno pokládat za výsledek uvedený v zákoně.

Podstatou pokusu je, že chybí výsledek uvedený v zákoně a proto, chybí-li těžší následek, chybí výsledek uvedený v zákoně a může jít o pokus trestného činu, i pokud jde o tento těžší následek, jsou-li splněny další podmínky pokusu, t. j. je-li zde pro společnost nebezpečné jednání a úmysl pachatele výsledek uvedený v zákoně, tedy i těžší následek, způsobit.

Musí proto lidový soud zjistit, zda obviněný, když podal daňové přiznání, měl úmysl způsobit svým jednáním značnou škodu. Bude-li zjištěno vhodnými otázkami na obviněného, po případě výslechem orgánů, kteří prováděli revisi a s obviněným jednali v této daňové věci, z jeho znalosti daňových záležitostí a pod., že obviněný podal daňové přiznání a měl při tom v úmyslu způsobit značnou škodu, tento těžší následek však nenastal, pak obviněný se dopustil pokusu trestného činu podle § 5 odst. 1, § 148 odst. 1, 2 písm. d) tr. zák. a abolicie nepřichází v úvahu. Jelikož lidový soud v důsledku svého nesprávného právního názoru nezjišťoval, zda obviněný jednal v úmyslu způsobit značnou škodu, nerozhodl spravedlivě a porušil tak zákon v ustanovení § 2 odst. 3 tr. ř.